

- chłodniczych i silników elektrycznych do sprzętu gospodarstwa domowego,
- 5) usługi w zakresie obsługi technicznej i konserwacji zbiorczych anten radiofonicznych i telewizyjnych,
 - 6) usługi w zakresie konserwacji i naprawy sprzętu przeciwpożarowego i ochronnego,
 - 7) usługi w zakresie konserwacji i naprawy dźwigów pionowych towarowych,

- 8) usługi w zakresie konserwacji i naprawy mebli biurowych,
- 9) usługi stacji obsługi pojazdów mechanicznych i moteli.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1969 r.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
J. Kulesza

124

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 15 kwietnia 1969 r.

w sprawie ustalenia ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego dla przeliczeń wkładów oszczędnościowych za rok 1968.

Na podstawie § 5 ust. 1 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie dalszego rozwoju oszczędzania na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr 27, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla przeliczenia wartości wkładów lokowanych w 1968 r. na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności na ilość m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego ustala się cenę sprzedaży 1 m² tej powierzchni w wysokości 2.497 zł.

2. Kalkulacja ceny, o której mowa w ust. 1, dokonana została zgodnie z zasadami i podstawami kalkulacji, określonymi w załączniku do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 lutego 1966 r. w sprawie ustalenia ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego dla przeliczeń wkładów oszczędnościowych za rok 1965 (Monitor Polski Nr 9, poz. 64).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w z. R. Gerlachowski

125

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 2 kwietnia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ulg podatkowych dla przedsiębiorstw państwowych podległych radom narodowym oraz dla spółdzielni i ich związków.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) oraz § 35 uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 47, poz. 259) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1965 r. w sprawie ulg podatkowych dla przedsiębiorstw

państwowych podległych radom narodowym oraz dla spółdzielni i ich związków (Monitor Polski z 1966 r. Nr 2, poz. 17) w § 6 ust. 1 po wyrazach: „ulg inwestycyjne” kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „przy czym § 4 stosuje się odpowiednio”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

126

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 31 marca 1969 r.

w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych, przyczep i trolejbusów.

Na podstawie art. 17 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o bezpieczeństwie i porządku ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 53, poz. 295) i § 136 ust. 4 rozpo-

ządzenia Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 lipca 1968 r. w sprawie ruchu na drogach publicznych (Dz. U. Nr 27, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujące opłaty rejestracyjne od pojazdów samochodowych napędzanych silnikiem zasilanym benzyną, gazem itp. paliwem, z wyjątkiem oleju napędowego, oraz od przyczep (naczep) należących do osób fizycznych — z zastrzeżeniem przepisów § 3 — i do osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej:

- 1) od motocykli lub innych pojazdów samochodowych z silnikiem o pojemności skokowej do 50 cm³ włącznie — 30 zł rocznie,
- 2) od motocykli i motocykli o trzech kołach z silnikiem o pojemności skokowej powyżej 50 cm³ oraz podobnych im pojazdów samochodowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 400 kg — 70 zł rocznie,
- 3) od samochodów osobowych z silnikiem o pojemności skokowej do 2.000 cm³ i samochodów ciężarowych o ładowności do 0,75 t — 330 zł rocznie,
- 4) od samochodów osobowych z silnikiem o pojemności skokowej powyżej 2.000 cm³ oraz od należących do właścicieli gospodarstw rolnych ciągników typu rolniczego przeznaczonych do robót rolnych i tylko okolicznościowo używanych w połączeniu z przyczepą na drogach publicznych do transportu narzędzi rolniczych, ziemiopłodów itp. — 480 zł rocznie,
- 5) od pozostałych pojazdów samochodowych, nie wymienionych w pkt 1—4 oraz w ust. 2 — 950 zł rocznie,
- 6) od przyczep (naczep) o ładowności powyżej 0,75 t — 55 zł w wypadkach określonych w § 7 ust. 3.

2. Opłaty rejestracyjne od należących do osób określonych w ust. 1 samochodów osobowych i samochodów ciężarowych o ładowności do 0,75 t, napędzanych silnikiem nie charakteryzującym się pojemnością skokową, pobiera się w wysokości ustalonej w ust. 1 pkt 3.

3. Opłaty rejestracyjne od należących do osób określonych w ust. 1 pojazdów samochodowych wymienionych w ust. 1 pkt 1—5 i ust. 2, napędzanych silnikiem zasilanym olejem napędowym, są wyższe o 50% od opłat ustalonych w ust. 1.

§ 2. Ustala się następujące opłaty rejestracyjne od pojazdów samochodowych i przyczep (naczep) oraz trolejbusów należących do jednostek administracji państwowej, instytucji państwowych, jednostek gospodarki uspołecznionej, organizacji politycznych i społecznych:

- 1) od motocykli, motocykli o trzech kołach i podobnych im pojazdów samochodowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 400 kg oraz od przyczep (naczep) o ładowności powyżej 0,75 t — 15 zł w wypadkach określonych w § 7 ust. 4.
- 2) od pozostałych pojazdów samochodowych nie wymienionych w pkt 1 oraz od trolejbusów — 30 zł w wypadkach określonych w § 7 ust. 4.

§ 3. 1. Ustala się następujące opłaty rejestracyjne od używanych do celów niezarobkowych pojazdów samochodowych należących do inwalidów:

- 1) od motocykli, motocykli o trzech kołach i podobnych im pojazdów samochodowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 400 kg — 15 zł,
- 2) od samochodów osobowych — 30 zł.

2. Opłaty rejestracyjne od należących do inwalidów innych pojazdów niż wymienione w ust. 1 pobiera się według stawek ustalonych w § 1, w zależności od rodzaju pojazdu.

3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, za zgodą Ministra Komunikacji, mogą być pobierane opłaty rejestracyjne w wysokości ustalonej w ust. 1 pkt 2 także od innych pojazdów niż wymienione w ust. 1, należących do inwalidów.

4. W rozumieniu niniejszego zarządzenia za inwalidów uważa się:

- 1) inwalidów I i II grupy,

- 2) inwalidów III grupy ze schorzeniami (uszkodzeniami) kończyn, którzy zgodnie z orzeczeniem zakładu społecznego służby zdrowia upoważnionego do badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców pojazdów samochodowych mogą kierować pojazdem samochodowym pod warunkiem dostosowania go do rodzaju schorzenia lub kalectwa,

- 3) inwalidów, którym zostały przyznane pojazdy samochodowe przez właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa),
- 4) inwalidów wojennych i wojskowych oraz inwalidów-członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację — niezależnie od źródeł nabycia przez inwalidę pojazdu samochodowego.

§ 4. 1. Ustala się następujące opłaty za korzystanie z tablic ze znakami próbnymi oraz za wydanie pozwolenia czasowego dopuszczającego pojazd do ruchu:

- 1) za wydanie pozwolenia czasowego dopuszczającego do ruchu pojazd zaopatrzone w tablicę ze znakami próbnymi — 30 zł,
- 2) za korzystanie z kompletu składającego się z dwóch tablic samochodowych lub jednej tablicy motocyklowej przez okres do 4 dni — 20 zł,
- 3) za korzystanie z kompletu składającego się z dwóch tablic samochodowych lub jednej motocyklowej w okresie dłuższym niż określony w pkt 2, za każdy dzień powyżej tego okresu — 10 zł,
- 4) za jeden komplet, składający się z dwóch tablic samochodowych lub jednej tablicy motocyklowej, przydzielony wytwórniom, i zakładom naprawczym pojazdów samochodowych, przedsiębiorstwom handlu pojazdami oraz placówkom naukowo-badawczym w dziedzinie produkcji i eksploatacji pojazdów samochodowych, za każdy miesiąc — 50 zł.

2. Opłatę wymienioną w ust. 1 pkt 3 pobiera się również w razie przetrzymania tablic ze znakami próbnymi po upływie terminu ważności pozwolenia czasowego dopuszczającego pojazd do ruchu.

3. Opłaty wymienionej w ust. 1 pkt 1 nie pobiera się od jednostek administracji państwowej, instytucji państwowych, jednostek gospodarki uspołecznionej, organizacji politycznych i społecznych oraz inwalidów.

§ 5. 1. Ustala się następujące opłaty za nowe tablice rejestracyjne wydane w zamian tablic zagubionych lub zniszczonych oraz za zniszczenie lub zagubienie chociażby jednej tablicy ze znakami próbnymi:

- 1) za tablicę motocyklową i tablicę do przyczepy — 15 zł,
- 2) za tablicę do pozostałych pojazdów samochodowych i trolejbusów — 30 zł.

2. Nie pobiera się opłat wymienionych w ust. 1 za tablice rejestracyjne wydane przy ponownej rejestracji pojazdu.

3. Za wydanie wtórnika dowodu rejestracyjnego lub wtórnika pozwolenia czasowego dopuszczającego pojazd do ruchu na drogach publicznych opłata wynosi 15 zł od każdej pełnej lub zaczętej strony wtórnika.

§ 6. Od pojazdów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 3, 4 i 5 oraz ust. 2, rejestrowanych w drugim półroczu, opłata za dany rok wynosi 50% ustalonej wysokości.

§ 7. 1. Opłaty wymienione w § 1 ust. 1 pkt 3, 4 i 5 oraz ust. 2 uiszczą się przy rejestracji pojazdu na dany rok, a za lata następne bez wezwania w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

2. Od pojazdów wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 1 i 2 opłaty rejestracyjne uiszczą się przy rejestracji pojazdu za okres 3 lat, a następnie za dalsze okresy 3-letnie bez wez-

wania do dnia 31 marca roku rozpoczynającego ten okres, licząc ustalone stawki za każdy rok.

3. Opłatę wymienioną w § 1 ust. 1 pkt 6 uiszcza się przy pierwszej i przy ponownych rejestracjach pojazdu.

4. Opłaty wymienione w § 2 i § 3 ust. 1 uiszcza się przy pierwszej rejestracji pojazdu oraz przy ponownych rejestracjach, jeżeli wymagają one wydania tablic rejestracyjnych.

§ 8. Opłaty rejestracyjne uiszcza się na rachunek wskazany przez organ dokonujący rejestracji pojazdu w kasach wydziałów budżetowo-gospodarczych właściwych ze względu na miejsce rejestracji pojazdu prezydentów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych lub za pośrednictwem poczty.

§ 9. 1. W razie wycofania pojazdu z ruchu przed upływem czasu, za który została uiszczona opłata rejestracyjna, część opłaty, przypadająca za nie rozpoczęty jeszcze rok (lata), podlega zwrotowi.

2. Zwrotu opłaty dokonuje na wniosek zainteresowanego organ, na którego rachunek suma podlegająca zwrotowi została zarachowana. Do wniosku o zwrot należy dołączyć zaświadczenie, stwierdzające wycofanie pojazdu z ruchu, wydane przez właściwy organ do spraw komunikacji prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, oraz dowód dokonania wpłaty.

§ 10. W razie przejścia własności pojazdu na inną jednostkę (osobę) dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej przez poprzedniego właściciela pojazdu zachowuje swą ważność w stosunku do nowego właściciela.

§ 11. Opłaty rejestracyjne od pojazdów należących do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, szefów i cudzoziemskiego personelu tych przedstawicielstw i urzędów oraz innych osób i organizacji międzynarodowych, korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych na mocy ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych, ustalają odrębne przepisy.

§ 12. Opłaty za badanie techniczne pojazdów pobierane są na podstawie odrębnych przepisów.

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 stycznia 1967 r. w sprawie opłat rejestracyjnych od pojazdów samochodowych i przyczep oraz trolejbusów (Monitor Polski Nr 4, poz. 20 i Nr 26, poz. 120).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1969 r.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

127

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 9 kwietnia 1969 r.

w sprawie określenia stanowisk w lotnictwie cywilnym, w odniesieniu do których mogą być zawierane umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków.

Na podstawie § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1968 r. w sprawie wygaśnięcia niektórych umów ubezpieczenia zawartych przez uspołecznione zakłady pracy (Dz. U. Nr 32, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się w załączniku do niniejszego zarządzenia wykaz stanowisk w lotnictwie cywilnym, na których zatrudnieni pracownicy podlegają ubezpieczeniu przez zakłady pracy i na koszt tych zakładów od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku z zatrudnieniem.

2. W celu ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, zakłady pracy zawierają umowy z „Wartą” Towarzystwem Ubezpieczeń i Reasekuracji S. A. na zasadach i w wysokości stosowanej w dniu 31 sierpnia 1968 r. Umowy te obejmą też ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych po dniu 31 sierpnia 1968 r.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *P. Lewiński*

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 kwietnia 1969 r. (poz. 127).

WYKAZ STANOWISK W LOTNICTWIE CYWILNYM, NA KTÓRYCH ZATRUDNIENI PRACOWNICY PODLEGAJĄ UBEZPIECZENIU PRZEZ ZAKŁADY PRACY I NA KOSZT TYCH ZAKŁADÓW OD NASTĘPSTW NIESZCZĘŚLIWYCH WYPADKÓW POWSTAŁYCH W ZWIĄZKU Z ZATRUDNIENIEM

- 1) Dowódca statku powietrznego, II pilot, pilot (skoczek) doświadczalny i instruktor samolotowy, szybowcowy, balonu wolnego, śmigłowcowy, spadochronowy, nawigator, mechanik pokładowy, radiooperator pokładowy, radio-telefonista pokładowy.
- 2) Główny inspektor i inspektor państwowego organu nadzoru nad personelem lotniczym, inspektor do spraw bezpieczeństwa lotów, kierownik komórki szkolenia lotniczego w lotniczej jednostce organizacyjnej, kierownik komórki nadzoru nad lotami (skokami spadochronowymi) w lotniczej jednostce organizacyjnej, inspektor szkolenia techniczno-lotniczego, szef wyszkolenia lotniczego, będący członkami personelu latającego lub wykonujący w lotach czynności nadzoru nad szkoleniem lotniczym.
- 3) Główny inspektor i inspektor (rzeczoznawca) państwowego organu lotniczego nadzoru technicznego, wykonujący czynności nadzoru i sprawdzania statków powietrznych w locie.
- 4) Pracownicy inżynierjno-techniczni (inżynierowie, technicy, mechanicy), wykonujący czynności w lotach próbnych (kontrolnych i doświadczalnych), oblotach technicznych i lotach eksploatacyjnych statków powietrznych.
- 5) Lekarz, felczer, pielęgniarka, sanitariusz, wykonujący